

צל החוברת האדומה

המומים וכואבים
אנו מתאבלים
על מותו ללא עת

של

גיל קוטלר

בעלה של בלינדה

אנו משתתפים בצערן
של בלינדה ופרל

תנחומינו שלוחים
למשפחה וקיבוץ רמת-יוחנן

נכון לעכשיו

בלינדה.

זה מתחיל כתגובה אוטומטית: לא! לא! לא! אחר כך זה עולה אל תאי המוח השואל שאלות על איך ומה? והשאלות מתרגמות לאצבעות המחייגות מספרי טלפון שונים ברמת-יוחנן, בנסיון לקבל תשובות לשאלות בסיסיות, אבל אפילו לשאלות בסיסיות כאלה אין תשובות ברגעים הראשונים.

משם זה יורד אל חדרי הלב: "בלינדה! בלינדה! בלינדה!" וגם "פרל! פרל! פרל!", והלב מתכווץ תחת המשא של התחושה הנוראה שאין צדק בעולם, שאם יש איזשהו כח עליון שמנהל את העניינים כאן על פני האדמה, אז הוא פשוט לא יודע מה הוא עושה.

אחר כך באות הרגליים: הולכות בדרך הארוכה כל כך מבית ההנצחה אל בית העלמין. כל כך הרבה רגליים, מאות רבות של רגליים, מאות רבות של זוגות עיניים שמתוכן נשקף הסרוב להאמין. ומישהו אומר: אני רוצה להתעורר מחר בבוקר ולראות שכל זה היה חלום ביעותים, ושהכל לא קרה במציאות. הרגליים עומדות נטועות בבית העלמין. השקט הנורא של מאות מלווים לדרך האחרונה. דברים כואבים מושמעים ברמקול, והאזניים מבקשות להאטם. אתה יודע שגם בלי רמקול, בשקט הזה, אפשר יהיה לשמוע כל מלה, בעמדנו כאן בין המצבות הרבות, בצל העצים ובין הרקפות שישארו כאן גם אחרי שהרגליים שלנו תגרורנה אותנו מכאן.

ומשם זה פורץ אל הדמעות. לא נותרה עין אחת יבשה בכל החורש הירוק הזה. ושוב הרגליים -

תם הטכס, והרגליים מסרבות לזוז ממקומן, מתוך איזושהי תקווה שאם לא נזוז, לא נלך, אולי נצליח לדחות את גזר הדין הנורא שכבר נחרץ. ואז באות הזרועות - חיבוק לבלינדה, חיבוק לפרל. ואתן עומדות ומקבלות את חיבוקינו בשקט, בדמעה. והזרועות מבקשות להעניק לכן את הכח הדרוש לכן לימים שיבואו, והזרועות אומרות לכן שאנחנו אתכן, והזרועות מרגישות כל כך דלות, כל כך חסרות אונים, כל כך לא מסוגלות להעניק את מה שהיינו רוצים שיקרה: פשוט להתעורר מחלום הביעותים הזה, ולדעת שזה רק היה חלום. והתגובה של "לא! לא! לא!" היא כבר לא אוטומטית, היא לא עוד צל כבד ומעיק, היא ממשות נוראית.

וזה נכון לא רק עכשיו,
זה יהיה נכון גם בימים שיבואו

נ.ב.

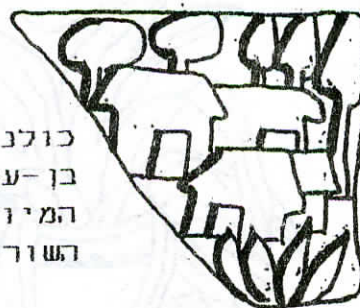
לא הבאנו פרחים, בלינדה.

מתוך ההלם שפקד אותנו - שכחנו.

בתוך הערמה היפה של זרי פרחים שעטרו את השלט הקטן והשחור "גיל קוטלר", לא היה זר מכפר-הנשיא. אבל אנחנו, ברגלינו, בזרועותינו, בדמעותינו - היינו שם.

מה נשמע?

כולנו המומים וכואבים את גורלה המר של משפחת
בן-עטר, וצל המאורע מרחף על הטור. מהכותבת
המיועדת השבוע - דינה בידק - קיבלתי את
השורות האלו:

"חברה יקרה, השבוע תורי לכתוב "מה-נשמע".
אספתי חומר, וקרה מה שקרה, ופשוט קשה לי
לכתוב. מסרתי לעורכת העלון את החומר שאספתי
ואני מקווה שבשבוע הבא זה ייכנס ל"דבריי".
דינה בידק

אבל החיים ממשיכים - חייבים להמשיך - ולכן למרות האבל הכבד נמסור
מאירועי השבוע.

- * אוטובוס מלא יצא להשתתף בהלוויה ברמת-יוחנן. וגם מעל דפי העלון
ברצוננו להביע את השתתפותנו בצער המשפחה והקיבוץ.
- * לכבוד צום ה"רמאדן", היו גניבות בכל האזור. גם מהדיר שלנו נעלמו מספר
טלאים.
- * שוב אפשר לראות את הרי ברק בעבודתו האהובה בבית-המלאכה "של-ג'ימבו".
- * ערב אחד השבוע, פתאם התמלא חד"א סועדים לרוב. הסיבה - כל משתתפי "שיחות
החוברת האדומה" עשו פסק זמן ובאו לאכול.
- * קרובי משפחה של מש' עדר במנצ'סטר, צפו לתומם בתכנית טלוויזיה בנושא "50
שנה לשחרור אושוויץ" - כשפתאום ראו את בטי ויצחק בחברת חברים רבים על
הדשא בכפר-הנשיא... הצילום נעשה לפני מספר חודשים.
- * מזג-האוויר הנפלא משך את נערי הנעורון לבלות בחרמון ואת ילדי הגנים
לואדי ראש-פנה השוצף. גם "אבן-התותח" לא נשאר מיותר בשבת.
- * כל מחזור כיתות ג' ב"מבוא-הגליל" שינו סדרי בראשית ב"יום-הפוך".
התחילו ללמוד בשמונה בערב וחזרו הביתה בשתיים בבוקר. זכו ל"צ'ופארים",
כולל ביקור במאפיה בקרית-שמונה וטעימת לחמניות טריות.
- * ה"קאזינו" יוצא למרחב. הצוות המלא בתלבושת אחידה (ובראשם "מדאם רג'יי"),
הופיעו בסמינר-החורף של רכזי-תרבות. היתה התעניינות רבה וההזמנות זרמו.
- * אולם "דדו" נמסר השבוע ל"תזמורת-הקיבוצית-הקאמרית" לחזרות לקראת קונצרט
באזור. הם איכלסו את ה"מלובון" ואת חדר-האכל.

בסיום - לחולים הרבים מכל המינים והגילים
הבדאה מהירה ושלמה
ושלא נידע עוד דאגה.

שבת שלום

אנגה

19.2 תמר קולינס
מאירה עדר
עמית כץ
יוסף איתם (נכד ארנברג)

21.2 ג' צ' ד' א' טו

22.2 מיכי קורן
ניסן פלמה
רותם איילון

23.2 עמליה נוי
רוזני ויטהם

דנ'יה (כהן) אלבווע
מרגל'ית (כהן) לבנקופף

יִרְיָב פֶּרִי מִמֶּנּוּ

אסנת בלד (נכדה טנא)

בד עתיר (נכד ר' מנדג' יגורסקי)

אודנה (נמנוב) מימרן

פאול גלוק

נ י ב נ י ב

לדִינָה טנא

נכד לאביטל וג' ון

בן לפרנסיס ובן-זוגה

ברכות חמות לכל המשפחה

כאן ובדרום אפריקה

דמוקרטיה ושינוי

ישנה הרגשה כללית שהתהליך הדמוקרטי אינו במיטבו בקיבוץ כיום. כוונת הדברים הבאים היא לעורר ויכוח - לא לספק פתרון שלם.

יונתן סטיל

התהליך הדמוקרטי הקלאסי בקיבוץ, היה מושתת על הנחה שיש קונצנזוס לגבי ערכים, מטרות ונורמות של התנהגות, ולכן מבנהו הפוליטי-פורמלי היה רופף למדי. כמו כן הוא היה בנוי על הערכה שאין הבדלי אינטרסים בין הסקטורים השונים בחברה, אלא, רק הבדלי דעות לגבי דרך השגת מטרות משותפות.

החברים באו לאסיפה כיחידים, הקשיבו להצגת ההשקפות השונות, שקלו אותן, ולאור הנימוקים הצביעו על-פי הבנתם על העובדות. האסיפה כגוף העליון של הקהילה, בחרה ועדות מבצעות כגון המזכירות וועדת המשק לצורך מימוש וביצוע ההחלטות. סמכות גופים אלה, שנבעה מהאסיפה, הבטיחה שהחלטותיהם יתקבלו ויבוצעו. זו שיטה של דמוקרטיה ישירה.

שיטה זו פועלת במיטבה בחברה הומוגנית שהפרטים בה הם בני גיל, דיעה אידיאולוגית, סטטוס משפחתי (נשואים, רווקים) ורקע דומים. במידה שהחברה נעשית יותר הטרוגנית במרכיבים אלה, התיפקוד נעשה קשה והפער שבין תיאוריה לבין ביצוע גדל. קבוצות גיל, קבוצות עבודה וקבוצות תרבות שונות, רואות את החברה מהשקפות עולם שונות ולכן הקונצנזוס פוחת. באותה מידה, כאשר שאלות בכלל ושאלות כלכליות בפרט נעשות מסובכות יותר, הן מצריכות ידע מקצועי והגישה למידע אינה זמינה לכל ולכן יש נטיה לתת לקבוצה קטנה של חברים הנתפסים כמוסמכים יותר מאחרים להחליט על המדיניות. כתוצאה מכך נוצרת מגמה של קבלת החלטות במסגרת שמחוץ לאסיפה ותפקידה החדש של האסיפה הוא אישור החלטות בלבד והיא נעשית פחות אפקטיבית ורלוונטית.

תהליך זה מביא להתפרקות האסיפה או, כדגם כפא-הנשיא, היא הופכת להצגה טלוויזיונית של דיעה ומדיניות, וההחלטות נעשות בשיטה של "מבחן-אמריקאי" בקלפי כאשר הבחירה היא בין אלטרנטיבות הנקבעות מראש. ידוע היטב שניסוח שאלה משפיע על התוצאה המתקבלת וכמו כן יש נטיה להצביע לפי אינטרס הקבוצה לה משתייך החבר או קבוצה אחרת שברצונו להיטיב עמה. שיטה זו יכולה לפעול כל עוד יש תמימות דעים לגבי ערכי היסוד עליהם מושתתת החברה. אם אמנם, כבמקרה של היום, אין כזו תמימות דעים וישנם אנשים המעוניינים לשנות את ערכי היסוד האלה של החברה ולהמיר את הקולקטיביות השוויונית בבעלות על רכוש פרטי, אזי כמה שנזוז בכיוון זה יהיה זה כמעט בלתי אפשרי לשמור את הדמוקרטיה.

מדוע? כי בחברה בה היחיד או המשפחה נתפסים כיחידה הבסיסית ועקרון התמורה נתפס כ"מכל אחד לפי יכולתו" ל"כל אחד לפי יכולתו", יחידים וקבוצות נאבקים על משאבים מוגבלים של כסף, סטטוס או כוח וסמכות. אף גרוע מזה, יש אנשים בעלי יתרון תחרותי בשל עמדתם המועדפת בחברה (גיל, השכלה, כישורים) שיוצרים איפה קבוצות בעלי אינטרסים שהם שונים או בייקטיבית.

המשך בעמ' הבא

אם יש קונצנזוס, ואכן יש, שהמטרה החשובה ביותר הינה להיות מוצלח יותר מבחינה כלכלית כחברה, אזי הקבוצה שנתפסת כחשובה ביותר תהיה קבוצת המנהלים והאדמיניסטרטורים ויש סכנה של יצירת מעמד של מנהלים החיוני לחברה, ולכן יהיה בעל יותר סמכות והשפעה מאשר כל קבוצה אחרת בחברה. זהו המצב בחברות מחוץ לקיבוץ והן כולן נוקטות באמצעים לטפל בהתנגשות אינטרסים: בחברות דמוקרטיות הדפוס הוא שיטת הנציגות. המערכת הנוכחית בכפר-הנשיא אינה מסוגלת לנקוט באמצעים אלה וכמו כן אין מערכת בקרה אפקטיבית לרסן את כוח ההנהלה (מזכירות, מועצה-כלכלית וכו').

המודל להלן מנסה להתגבר על חסרונות אלה על ידי כך שמספק גוף (המועצה-הקיבוצית או החברתית) שתפקידו לבקר את ההנהלה ושיכלול נציגות של קבוצות אינטרס שונות.

מודל א'

בנוסף לגופים ולועדות הנבחרות עכשיו:

1. החברים בוחרים מועצה קיבוצית או חברתית שהיא הגוף העליון של הקיבוץ. תפקיד המועצה הוא לדון בהצעות הבאות מהמזכירות (והמועצה הכלכלית) ולהצביע עליהן. אם המועצה תדחה הצעה, היא תוחזר למזכירות ולאחר דיון וניסוח מחודש תובא שוב למועצה.
2. אם המועצה תדחה הצעה שנית, ההצעה תבוא להצבעה כללית בקלפי.
3. חברי המזכירות או המועצה הכלכלית לא יוכלו לשבת גם במועצה אך המזכיר/ה או כל אדם אחר המוסמך על ידי המזכירות יהיה רשאי להיות נוכח בישיבות המועצה ללא זכות הצבעה. מלבד חברי המזכירות והמועצה-הכלכלית כל חבר קיבוץ יהיה רשאי להיבחר למועצה.
4. המועצה תבחר מבין חבריה ועדה מנהלית שתפקידה יהיו:
 1. להכין חוקי נוהל למועצה. דבר זה יעשה מהר ככל האפשר לאחר הרכבתו. חוקים אלה יידונו במועצה וכאשר יתקבלו בהצבעה יהיו את תקנון המועצה.
 2. להכין סדר יום לכל ישיבה בהתייעצות עם מזכיר/ת הקיבוץ.
 3. לנהל את הבחירות למועצה ולפקח עליהן. מועמדים למועצה יהיו חברים שיוצגו ע"י חברי הקיבוץ ושמסכימים לשבת במועצה. הבחירות ייערכו בפרקי זמן קבועים.
5. המועצה תבחר מבין חבריה ועדת-ביקורת שתפקידה הם:
 1. לפקח על הפעילות של כל הגופים המחליטים, כולל המועצה עצמה.

המשך בעמ' הבא

2. במועצה תהיה לכל חבר גישה ע"מ להעלות שאלות לגבי ניהול הקיבוץ. ועדת הביקורת יכולה וצריכה להביא שאלות לדיון במועצה ומחוייבת בדו"ח שיגרתי על פעילויותיה.

6. המועצה תבחר יושב-ראש שתפקידו לנהל את ישיבות המועצה ולהבטיח שחוקי הנוהל נשמרים. אפשר לבחור מספר חברים שימשו בתפקיד זה ברוטציה.

7. המועצה תדאג לדשום פרטיכל ולדווח באופן שוטף לחברי הקיבוץ.

8. לפי מודל זה, המועצה באה במקום האסיפה-הכללית ולכן תהיה גדולה יחסית. מספר חבריה ינוע בין 20-40 חברים. הנסיון יוכיח מהו המספר האופטימלי.

כללית: מודל זה מניח שחברי המועצה מייצגים את בוחריהם. במידה והם רואים בזה את תפקידם ורצונם להבחר שנית, עליהם להיות ערים לצרכים ולדרישות של הבוחרים. באותה מידה, כאשר יתעוררו הבדלי אינטרסים בין קבוצות שונות, הם ישתקפו במועצה, כך שהבדלים אלה יוכלו לבוא על פתרונם במסגרת מאורגנת שזוהי תכליתו של מודל זה.

מודל ב'

כמו מודל א', להשמיט חלק 3, ז"א: כל חבר רשאי לשבת במועצה גם אם הוא חבר חזירות או מועצה-כללית, ואם כך, יהיה טוב יותר אולי אם ועדת-הביקורת תיבחר על ידי החברה כולה ולא על-ידי המועצה.

יונתן סטיל

שינוי מתוך אחריות

מיכאל כ.

תגובה למאמר של משה

נתחיל מהציטוט שמשה ציטט בנוסטלגיה, ציטוט יפה מתאים אולי לגישה שהיתה לנו פעם, כאשר היינו חברה חד-גלית, בעלי רקע תרבות אחיד, אחרי חוויות משותפות לפני ובמשך מלחמת העולם השנייה. אז היה בסיס למשפחתיות המגובשת שלנו. אבל - הזמן הזה עבר ולא יחזור. חברה שקלטה חברים חדשים מתרבויות שונות, מנסיון אחר בחיים, ובעלי השקפות עולם מגוונות, חברה רב-גלית שקלטה כל בן ובת שרצו בכך, אינה יכולה להישאר "משפחה". געגועים לא יעזרו לנו, וכפי שנקבע בחוק האבולוציה, מי שלא ימצא דרך להתאים את עצמו למצב החדש לא ישרד.

אינני רוצה להתייחס לעלבון שמשה מרגיש. זכותו להיעלב גם בלי סיבה ואם כך רצונו - זבשו, בוודאי לא בעיה שלי. ועכשיו לעיקר חוסר ההיגיון במאמר של משה. הוא כותב שהבעיה קשורה כולה לעבודה. אז בואו ונשאל למה יש בעיה כה עמוקה בעבודה? האם בגלל הגיאונות, האכפתיות, ההתלהבות לתרום לכלל? אם מה שמשה כותב על הדברים הנפלאים שעשינו (ולפי נימת מאמרו עדיין קיימים) נכון, למה הוא חושב שיש בעיה של עבודה בכלל? הרי ה"עזרה הדדית" תפתור כל הבעיות.

כתבתי ל"על הצפון" ולא לדברי הכפר, משום שהשאלה של שינוי עולה בכל העתונות הקיבוצית, ואינה שאלה ספציפית של כפר הנשיא אלא כנראה חוסר שביעות רצון מהמצב מורגש במשקים רבים. לא בדקתי סטטיסטית את התגובות השונות בעתונות אבל נדמה לי שרוב ההתנגדות להצעות השונות לשינוי באה מהוותיקים. עלי להוסיף שרבים מהם כותבים באותו הפתוס כמו משה, ולמרות מס השפתיים שהם משלמים לצורך שינוי כלשהו, הם בעצם מציעים להישאר במתכונת הנוכחית.

דבקות באידיאולוגיה לא מתאימה, הרסה חצי אירופה, והתוצאות מורגשות עד היום. אני חוזר על מה שכתבתי ל"על הצפון". אם לא נתכנן את השינויים, יפלו עלינו כמו פצצה, ולא רק שלא נהיה קיבוץ אלא גם לא נהיה הוגנים אחד לשני. אינני יודע אם השינויים המוצעים יצליחו. אבל אם אתה נמצא במצב לא טוב, אסור להישאר בו, ומי שלא מעיז לנסות בוודאי לא יצליח.

תודה!

ברצוני להודות לכולם כולם -
למי שהתקשר, למי שבא לבקר ולמי שטיפל בי פה בבית-יונתן.
תודה לצוות המרפאה הנפלא שעשה עבודתו נאמנה.
ותודה גם למי שבא בעודי ישן את שנת היופי שלי,
ולא התיאש ובא שנית או התעניין בשלומי.
תודה על תשומת-הלב ותחושת המשפחה הגדולה והחמה
שהענקתם לי ולמשפחתי.

ג'ו סינה

(שריטה ואילת וכל המשפחה הגדולה)

הספר האדום של מיאו

אכן, קיבלנו יומיים שלושה לפני מרתון ההסברים את החוברת האדומה שאחרי קריאתה וגם אחרי ההסברים, איפשרו לילל: "מיאו מיאו לא לחתול כזה ייחלנו." שני מודלים שאחד מהם לא הוסבר ולא נתמך ע"י צוות ההיגוי ותפקידו מעין דוגמה למה שאפשר להתדרדר (Placebo בפי המזכירה). מה שמציעים לנו הוא תקציב דיפרנציאלי שיגרום לזה שיהיו בחברתנו בכירים שיהיו משכר מנופח, ולא-מיומנים, שיסתפקו בשכר/תקציב מזערי. והכל כדי לחסל את ה"פראזיטיות" שאצלנו מסתכמת אולי ב-16 חבר/חברה. כל הדיבורים על "הרגשת אי-שוויון וחוסר צדק" בקיום המעשי של הדרישה "כל אחד לפי יכולתו", ובצורך לשים את טובת הכלל לפני טובת הפרט" (עמ' 2 בחוברת), הם התייפחות של אנשים שלא רוצים להבין שבעולם הזה יש שתי אפשרויות: או שהפרט נלחם לבדו בתוך ג'ונגל שבו זכות הקיום ניתנת למי שטורף חזק יותר, או חיים ביחד תוך ויתורים. השיטה המוצעת לא תביא לשוויון ואם נאמץ את התוספת המומלצת של מרכזי-רווח ומרכזי-אחריות, נגיע למצב בו הרווחיות תחייב העסקת שכירים המקבלים שכר מינימום במקום חברים שיש לשלם להם סכום גבוה יותר.

ומי מבטיח שלא נהפך לחברה בה יש שכבה של אנשים לא-מיומנים ומעמד של מנהלים בכירים שידאגו שתפקידי הניהול והמפתח תמיד יישארו בידיהם? וכמו במקרים הסוציאליים שלעתים קרובות מולידים דור נוסף של מקרים סוציאליים, האכיוונים של המחר, הלא-מיומנים, יישארו איתנו לנצח. המחול שלנו, ואנחנו משלמים מחיר כבד היום עבורו הוא, שלא התייחסנו לאותם ערכים שחייבים לשרוד בחברה שמתיימרת לא להיות ג'ונגל. וכשאומרים לנו ש"יש צעירים שיעזבו אם לא יהיה שינוי" שוכחים שיש צעירים אחרים (והם לא המצאת דמיונו הקודח של כותב שורות אלו), שאומרים: "אם אין קבוצה בכפר-הנשיא, נחפש קבוצה במקום אחר". ה"פראזיטיות" קיימת מפני שבמשך השנים לא ידענו לומר לחברים שיש דברים שלא ייעשו בחברה הקיבוצית, וזה מחיר הליברליות.

מה ששומעים ליד השולחנות - ולא מפני ה"פראזיטים" - הוא לא "מה יצא לנו?" אלא "מה יצא לי משינוי זה?" נראה שהצוותים - כמו אותה ועדה שתיכננה את הגמל - למדו חצי פתגם: "אם אין אני לי מי לי?" ושכחו את ההמשך "וכשאני לעצמי מה אני?" יש בבסיס של התכנית המוצעת קריאה מיואשת: "אנחנו המצוינים שוברים את הראש, מנהלים את הקבוצה שהוא מלא כינוניים, ואין לנו מזה ולא כלום!". איש מהמצויינים האלה לא מבטיח שהוא יישאר במקום שהוא מנהל כי הרי בחוץ תהיינה לו זכויות פנסיה והטבות שאף תקציב דיפרנציאלי לא יוכל להבטיח. גרוע מזה הוא, שאין המצויינים מבטיחים שאם אכן יהיה שדינוי הם ישארו בקיבוץ.

התוכנית הזאת תמשיך להעסיק אותנו כמשך הרבה זמן ויש לזכור שאם מצבנו הכלכלי הוא כמו שהוא כיום, זה תוצאה של פעולת הבנקים (היידד לשיטה הקפיטליסטית) ושל ניהול כושל של מנהלים (כולם מצויינים), שלא תמיד מסרו לנו את כל האינפורמציה, כי ה"חבר הפשוט לא מבין מספרים".

המשך....

"בינינו לבין עצמנו" ... המשך

אם דף מספר 2 של החוברת שכותרתו "למה לדעתנו צריך שינוי?" מצייר תמונת אמת, אין שום סיבה שלא נארוז כולנו את החפצים ונעבור לראש-פנה.

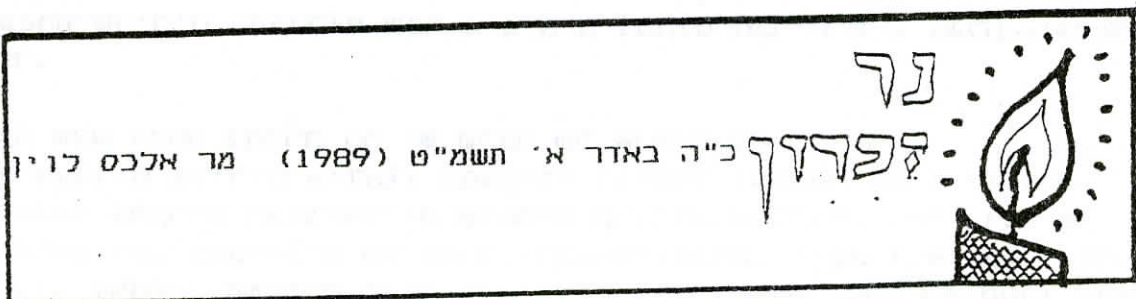
התנצלות

כותב שורות אלו, מתנצל בפני אותם חברי כפר-בלום שקוראים טור זה ומצאו בו תאור חברתי של קבוצם שרחוק מהאמת. נפלנו בפח שנשמן לרגלי עתונאים רבים: האמנו שמה שנמסר לנו, נמסר לנו ע"י מקור מוסמך. אנחנו שמחים שבכפר-בלום השינויים הם מזעריים ושחברה קבוצית אכן קיימת שם. אנחנו מבטיחים לבדוק כל מידע ביחס למצב קבוצים אחרים לפני שנעתיק אותו או ננצל אותו בכתבותינו. לא התכוונו לפגוע או להעליב.

להתראות על הבריקדות

שבת שלום

אריק א'

שאלון : סקר הקיבוץ

בהעדר יוזמה, שהיתה צריכה להיות של המוסדות המנהלים את חברתנו, הפצתי שאלון שמטרתו לבדוק באיזו מידה כל מגזרי הקבוץ רוצים או לא רוצים חלק בכל מאפייניה של חברה קבוצית. אבקש מכל הציבור למלא את השאלונים ולהחזירם למזכירות-הטכנית. אולי, אולי, תצטייר תמונה אמיתית של רצונות של אלה הגרים כאן.

אריק א'

מכל הבא לך ראש

השבוע מצאתי בתא הדואר פתקה מהנהלת החשבונות. "אוי, חשבתי, עוד חשבון להוסיף ל'אובד'". אך לא, חברים, היה זה זיכוי. "191 ש"ח עבור נכדה" צויין שם. מה תגידו? יש שכר לעמלי! ניסיתי להבין איך הגיעו לסכום הלא קונבנציונאלי הזה, ובאתי למסכנה שהמ-דובר הוא ב-6 אגורות על כל גרם של תיבוקת.

בסין העממית קראו בזמנו בשקיקה, תחת לחץ, את הספר האדום של מאו. בכפר הנשיא מקלקלים את העיניים בקריאת החוברת האדומה של צוות השינוי. בשני המקרים הנייר האדום מסמל את הסוציאליזם בשקיעתו... ישנן שיחות עירניות סביב לשולחנות בחדר-האוכל (הבלתי מופרט עדיין) כבר אני מרגישה שינוי בכווני מחשבה (וחישוב)... "אז אני י אקבל רק... ו ה ו א י קבל...". ולי אומרים: "לך טוב - את יכולה להדפיס ולתרגם ולתת שעורי עזר. מה אני יכולה לעשות?"

חבר אחד אמר לי: "קראתי את כל החוברת הזאת בעשר דקות, וצחקתי כל הדרך." וגם "זה יקח שנה ושנתיים עד שהעניין יתבצע." (ישמרנו האל מתקופת אי-וודאות ארוכה כזאת) דרך אגב, אני חשבתי בכל הרצינות להקליט את החוברת כדי שגם המתקשים להתמודד עם שפת עבר יוכלו להגיע ביתר קלות אל החומר. מה דעתכם?

ועוד - מה הקללה החדשה הזאת? ב י נ ו נ י ו ת ! לפי הערכתי כ-90 אחוז של אוכלוסיית התבל שייכים לקטגוריה הזאת, ואני מתגאה להשתייך אליהם. ותגידו, באוכלוסיה של פחות מ-400 איש, כמה גאונים יכולים להיות?

התפלאתי (ושמחתי) לראות שהעלון אחד מיוצאי הדופן בתהליך ההפרטה המוצע. מזל! מי יודע כמה קוראים היו נשארים לי אם היה צריך לשלם עבור כל גליון?

העורכת (בכובע של א נ ג ה)

נ.ב. למחברי החוברת: כל הנ"ל נכתב בנימה מבודחת, אבל לאמיתו של דבר דעתי היא שעשייתם עבודה אדירה, והרעיון של ימי הסברה ודיון מרוכזים הוא במקום, ויעזור לכולנו לגבש את עמדתנו לגבי הנושא.

לציבור לקוחותינו

אנו מבקשים להחזיר לנו אך ורק בקבוקים ריקים של קולה, ספרייט, קינלי וכו' לשימוש חוזר ולא שום כלי אחר - אין לנו מה לעשות עם זה.

תודה

מראש צוות המדכולית

אנו עדים לשינויים רבים ולהצעות מרחיקות לכת בקיבוצים ובתנועות הקבוציות.

חיי היחד הקבוציים מושגתים על בחירה חופשית ונובעות מאמונה בצדק חברתי המבוסס על שויון ערך האדם. הקבוץ כחידוש חיים קהילתיים ובמאמץ לבנין חברת מופת הוא חלק מהמורשה היהודית של תיקון עולם אשר נביאי ישראל הנחילו לעמנו ולתרבות האנושית.

על הקבוץ מוטלת חובה לבחון דרכו ולהתאים עצמו לתמורות בסביבתו, לצרכים המשתנים של חבריו ולמצבו החברתי והכלכלי.

אנו מאמינים ששינויים אלו חיבים ויכולים להתבצע תוך שמירה על ערכי היסוד של חיי הקבוץ: השויון והשתוף.

כל אורחות חיינו הקבוציים ראוי שיהיו נובעים מעקרונות אלו:

- (* נשיאה משותפת ביצירה הכלכלית, הצרכנית והתרבותית של הקבוץ כתנאי כל יעבור לשויון ערך האדם.
- (* אחריות הדדית לחינוך, לתרבות, לבריאות, למזון, להשכלה, לסייעוד, ולדיוור תוך שלילת ההפרטה בתחומים אלו.
- (* ערכות החברה לחברה - צעירים כותיקים.
- (* בעלות משותפת על הרכוש וההכנסות ושליטת האפשרות לחלוקתו.
- (* קיום חברה דמוקרטית בה יכול החבר להשפיע ישירות על חיי הקהילה ומדיניותה, לבחור ולהבחר למוסדות המנהלים את הקבוץ.
- (* עבודה בכלל ועבודה עצמית בפרט הם ערכים שיש לעשות מאמצים להגשימם בחיי היום-יום.

עקרונות אלו הם שיוצרים את ההווה המיוחדת של הקבוץ הנבדלת מצורות חיים קהילתיים אחרות.

אנו קוראים לחברינו בקבוצים ולמוסדות התנועות הקבוציות לשמור על עקרונות אלו בבואם לבחון את דרכם. התרחקות כוטה מצביון החיים הנובע מהעקרונות הנ"ל מערער את המכנה המשותף ויביא להתפוררות המסגרת התנועתית ולסיום שתוף הפעולה הבינקיבוצי.

חרף הקשיים הכלכליים ומשבר האמונה העובר על הקיבוצים עלינו להתחזק ולהתחדש במטרה לקים חברה קבוצית, שוויונית ושתופית, בעלת שליחות יהודית - ציונית אשר תענה לצרכי חברה מחד ומאידך תעמוד לרשות צרכי החברה, העם והמדינה.

מבוא: משבר חריף פוקד את הקבוצים: מתערערת האמונה בדרך החיים המבוססת על שויון ושתוף.

קבוצת חברים מקבוצים שונים יזמה התארגנות אשר מטרתה חשיבה משותפת ומאבק לחיזוק דרכנו הקבוצית על בסיס העקרונות המובאים בפתיחת חוברת זו.

ב - 27.10.94 התכנסו בקבוץ "יבנה" 400 חברים מ - 106 קבוצים משלושת התנועות הקבוציות במטרה לחזק ולתמוך ברעיונות אלו.

אנו שמחים להביא בפניך את עיקרי הדברים שנאמרו בכנס זה.

אני מבקש להודות למארגני הכנס ובמיוחד לדוד הראל וחברי קבוץ "יבנה" על תרומתם להצלחתו. כמו כן שלוחה תודה לגוס מ"מחניים" על עריכת חוברת זו, לברכה לב מ"חצרים" על שכתוב החומר ולקבוץ "ברעם" על הדפסתו.

אנו תקוה שקוראי חוברת זו ישאבו כח להמשך קיומו של הרעיון הקבוצי הלכה למעשה.

אירי קסל - "חצרים"

בשם הצוות המארגן של הכנס.

מוסיכי

זכיתי להשתתף בסיום שארגן מקס לתלמידי ומחנכי המגמה למוסיקה. ביום זה היינו בשני מקומות מרשימים, היכל התרבות ובית האופרה החדש. בהיכל נכחנו בחזרת התזמורת הפילהרמונית לקראת קונצרט לנוער. ראינו את דרך העבודה של המנצח אריה ורדי, את אופי החזרה ועבודתה של זמרת (רובין ויזל - קפסוטו) ושמענו שירי ביטלס מעובדים לתזמורת יחד עם מוסיקה מן המאה העשרים (אלגר) ומן המאה ה-17 (פרסל).

יעקב מישורי נגן הקרן הראשי וחבר בהנהלת התזמורת הקריב את ההפסקה להסביר לנו את תולדות התזמורת ומעשיה בארץ ובעולם. לאחר שעתים חפזיות בתל-אביב השמשית, מי בקפה, מי בקניות ומי בהרפתאות של קיבוצניקים בעיר הגדולה, נפגשנו בבית האופרה החדש. על הבנין הזה ישנם כבר הרבה דיבורים. אנחנו ראינו והתרשמנו, סיימנו בתוכו, באולם (אפילו ישבנו על הכסאות שעלו \$ 500 כל אחד!), על הבמה ומאחוריה, וראינו שליד המוסיקה, שהיא שמימית מאד, קיים עולם גדול של בעלי מלאכה אמנים ואומנים: תאורנים, תפאורנים, מלבישים, מאפרות, פועלי במה, וגם... אנשי נקיון.

את היום הנחמד הזה חתמנו באולם החזרות שבו שרו והציגו בפנינו צמד זמרים: דני אטינגר - בריטון, צבר בן 24 וענת אפרתי - סופרן, גם היא צברית, בליווי פסנתר את פלאי הדואטים באופרות של מוצרט. הצמד הם זמרים ישראלים שיושבים כרגע (זמני, זמני, הם אמרו) בניו-יורק ובביקור מולדת גרמו לנו להנאה גדולה. והתלמידים:

התלמידים הוכיחו בפעם האלף שקבוצה קטנה ואחידה שיש לה ענין משותף לא צריכה שום שוטר. הם היו נחמדים ושמחים. ולנו, מנחם ואני, לא נותר אלא להנות מיום נחמד מאד בתל-אביב ומעבודתו של מקס.

שרה חפרי-אפלל

פרויקט י"ב

מחזור י"ב המסיים השנה לקח על עצמו להתחיל במסורת של תרומה לביה"ס ולא רק קבלה.

בקשנו לתרום דבר פיזי שיראה לדורות כחצר בית הספר. מיקומו הנפלא של בית הספר - על גדות הירדן - ומרחב הדשא העצום נותנים מקום לדורות של מסיימים לבנות ולשפר את האקלים הסביבתי בבית הספר. אין לנו ספק שאתרי נופים בחצר בית הספר שנבנו על ידי תלמידים ישמרו ויפחיתו במידה מסוימת את ניכור התלמידים למוסד.

השבוע התחלנו בעבודות - ונכונות התלמידים לעבודה פיזית קשה היתה רבה מאד - ואפילו סחפה רבים אחרים שכלל אינם מעורבים בענין. אין לי ספק שאנחנו פוגשים מעט מדי את תלמידינו במסגרות בלתי פורמליות - שם מתגלה האדם הבוגר ולא התלמיד הפסיבי.

כל מה שדרוש זה מעט מנהיגות מצידנו והרבה דוגמא אישית - את כל היתר יעשו התלמידים - ויעשו טוב.

אנחנו רק מקווים שהענין יתמסד ויהפוך למסגרת וכאן חוזר הכדור להנהלת בית-הספר.

שלהב.

המשלחת לפולין

לראשונה בתולדות הנסיעות לפולין מטעם "עמק החולה", התארגנה קבוצת מורים המעוניינים, מטעמי חנוך והשכלה אישית, להשתתף בסיום לפולין נוסח י"ב. כ-25 מורים, חברי הבעלות ושכירים, נרשמו ועתה נמצאים עמוק בתוך תהליך ההכנה שמנוהל תוך הקפדה ובמשמעת ברזל ע"י נאוה פרבר.

המשלחת תצא לדרך ב-5 באפריל. כן קיימת אופציה להוסיף בתוך הסיור לפולין גם 3 ימים בפראג.

ראוי לציין שהמועצות האיזוריות, "גליל עליון" ו"מבואות חרמון", אכן מכירות בחשיבות הפרויקט ותרומתו החינוכית לביה"ס בתחום תולדות עם ישראל ובשל כך החליטו להשתתף במימון הסיור.

מועצה אזורית גליל עליון משתתפת בסך \$ 200 לכל מורה מישובי המועצה. מועצה אזורית מבואות חרמון תתרום \$ 100 לכל משתתף מישובי החסות שלה.

להתראות בעליה למטוס, אריה וולפין.

15 בפברואר 1995

42 מס'

דו"ח מועצה כלכלית מס' 78

10.2.95

נוכחים: אורי, יוני, שלמה, גדי, רימונד ג., ברוך, איתמר, יוסי כץ,
אילן ג., תמר ו., מיקי נוי, קולין
מתנצלים: פנינה ג.

(1) צמחי מרפא

התקיים דיון ראשוני על תכנית הענף עקב השקעות והוצאות נוספות שהענף רוצה לבצע בתקופה הקרובה. מימון ההשקעות וההוצאות יבוא מתוך מענקים. ההשקעות הן בהכשרת 30 דונם נוספים לגידול בן חרצית (Fever-Few) ו- 15 דונם גידולים חדשים לגמרי. ההוצאות תהיינה הוצאות מחקר בגידולים חדשים והוצאות שווק נוספות. ההשקעות אושרו. אורי ורוי יביאו בישיבה הבאה תכנית מוסכמת לשנת '95.

(2) בוילג'

לאור החלטת המועצה מישיבתה הקודמת (דו"ח מס' 77), פנה ענף הוילג' בבקשה לדון מחדש בתכנית התפתחות הענף. לצורך כך הוכנה תכנית בהנהלה הפעילה המנתחת כל מגזר מכירות בנפרד. התברר כי עקב כמות ההוצאות הקבועות, יש דוקא יתרון בהרחבת הפעילות לתחומים אותם הציע הוילג'.
הוילג' גיבש תכנית לכניסה לשותפות עם סריג' יפעת בשני מרכזים:
(א) בחיפה - חנות מפעל בקניון לב המפרץ
(ב) בתל-אביב - מרכז הפצה לסיטונאים וקמעונאים

ההנהלה הפעילה המליצה לתמוך בוילג', אך לפעול לצמצום הייצור העצמי ולהפוך את הענף לעסק יותר מסחרי ופחות יצרני.

המועצה אישרה את תכנית הענף, ודרשה מהנהלה הפעילה וממרכז המשק לבנות תכנית לבקרה על הענף ושל החנויות שמחוץ לקיבוץ. דווח מפורט על תוצאות הענף יוצגו להנהלה הפעילה בתום 6 חודשי פעילות.

(3) לול

לאחר חיפושים אחר מנהל חדש ללול, נמצא שכיר שיגיע לקיבוץ באמצע פברואר ויקח על עצמו את רכוז הענף. דדוש יעבוד עם השכיר, ידריך אותו ויפקח עליו. השכיר מנוסה בגידול עופות לרביה.

(4) בתום שנה להקמתה של ההנהלה הפעילה, התקיים דיון על תפקודה ובעיותיה ועל הקושי שבהכנת נושאים לדיון והצגתם במועצה הכלכלית. הוטל על יוני ואורי להתייחס למבנה ולגבש דרכי פעולה להנהלה הפעילה.

סיכום: אורי א.

מהמרפאה

לאחרונה רבו המקרים בהם חברים פונים אלינו בבקשות, שאלות, דיווחים ותלונות ברחבי הקיבוץ ובחדר האוכל.
אז חברים ... השאירו הכל לשעות בהן אנו נמצאות במרפאה והתשובות שינתנו לכם יהיו יותר מקצועיות. כמו כן אנו שוכחות דברים עד שאנו מגיעות למרפאה ואז דברים לא נרשמים כמו שצריך. יש למרפאה גם ת.ד 111 למכתבים ובקשות.

בשעות הערב, נשמח מאד לא לקבל טלפונים כשאנו לא בתורנות. מאד נעים לנו לשבת בחיק המשפחה בשקט וללא הפרעות. זה כולל את הימים בהם יש תורן אחר (ולא אחות). במקרה ותורן זה לא יכול לפתור את הבעיה, הפניות הדחופות יופנו ישירות לרופאה ע"י אותו תורן.

נסיעות למרפאות חוק:

חברים שנוסעים למרפאות חוק, מתבקשים לדאוג שיהיה בידם מכתב מהרופאה או מהאחות, לא לשכוח תעודת זהות וחשוב מאד לקחת אתכם מספיק כסף מזומן כדי שיהיה לכם על כל צרה שלא תהיה (בתקוה שלא תהיה).
כשאתם חוזרים, אנא רישמו לפניכם את תאריך הביקורת וזיכרוהו.

מכשירים רפואיים:

נא להחזיר למרפאה כל מכשיר רפואי שלא בשימוש.
אנא החזירו את המכשיר נקי ועם כל החלקים.

ודבר אחרון להפעס...

הורים יקרים, אנא הביאו לנו תמונות של ילדיכם כדי שנוכל להנות ממראה זיו פניהם בכניסה למרפאה. אין לכם מושג, כמה תמונות אלו מעסיקות ומהנות את הבאים למרפאה (בעיקר את הסבתות הגאות).

תודה מכולנו.

ביקור בכפר מסריק - 30.1.95

דוד פרנקלין ודייב דבולט בקרו בכפר מסריק. הקבוץ מונה כ-650 נפש, ועבר להפרטת המזון ב-1.1.95.

הענף אינו פועל כמרכז רווח, אלא במתכונת המסורתית. עובדים מספר חברים, כולל המנהל, ומתנדבים רבים. יש גם שלושה טבחים שכירים. השיטה פועלת ע"י כרטיס מגנטי.

בשלב זה יש מעט פיקוח על תור האוכלים, ומותר בהחלט לקחת תוספת מנה בתוך חדר האוכל. יש חלוקה לכלים חד פעמיים בק בצהרים, למי שלוקח אוכל הבייתה.

לחם מוסיף להיות מצרך חופשי.

בעגלת המנות יש מבחר של שלושה סוגי דיאטה ושתי מנות צמחוניות, וכמובן 2 - 3 מנות עיקריות רגילות. אפשר לקבל ארוחה חלקית (ללא המנה העיקרית) ב-50% מהמחיר.

כבר דווח על חסכון גדול במוצרי חלב ובירקות (שחולקו קודם בחינם במרכולית). חסכון ניכר גם במספר המנות מידי יום, וביחוד ביום שישי בערב.

ארוחת הבוקר שופרה מאז ההפרטה, אבל ארוחת הערב דועכת.

ביקור בשדות ים - 26.1.95

בביקור בשדות ים השתתפו: דוד, לן, שלומי ושאל ס.

בקבוץ יש כ-600 נפשות, והפריטו את ענף המזון לפני שנתיים, אחרי שנסיון קודם נכשל בקלפי. באותה עת הפריטו את תקציב המרכול ותקציב המזון ניתן במלואו מגיל 0. ההפעלה בחה"א ע"י כרטיס מגנטי, אך נאמר לנו שעדיפה קופה רושמת המאפשרת יותר גמישות. ארוחה ללא המנה העיקרית עולה 60% ממחיר ארוחה מלאה. קפה/תה ע"ח הבית. חברים בלבד (לא סועדים מבחוץ) יכולים לבקש מנה נוספת. בצהרים בלבד יש חלוקה לבתים בכלים חד פעמיים.

יש סידורים מיוחדים לעובדי חוץ, החזרי אש"ל, מטפלות הגיל הרך (שאוכלות בזמן העבודה) וכו'.

מנות הדיאטה מוגשות מהעגלה הרגילה (כמו ברוב המקומות בהם בקרנו). חברים מקבלים תוספת למימון ארוחות של אורחים.

סכום זהה ניתן לילדים דרך "קרן חינוך" למשרת קניות מיוחדות מטעם ביה"ס והגיל הרך.

מנהל הענף הוא חבר המשק, ועובד עם צוות של 5 שכירים ו-6.5 מתנדבים, וכן 4.5 חברים. היו לו מספר הצעות שטרם התקבלו ע"י ההנהלה הצבורית, לשפור מצב הענף. כתוצאה מכך הוא סבור שאיכות המזון ירדה לעומת רמתו בשנה הראשונה של ההפרטה.

מאד הודגשו הקשיים של הבקרה והפיקוח על "בדיחת" אוכל מהתור.

בשדות ים החזירו את ארוחת הערב בעקבות ההפרטה אבל עדין לא באים חברים רבים. יש עדין קבלת שבת !! אבל מזמינים מקומות רק כ-220 איש.

עוד כ-120 איש מזמינים מראש מנות הביתה והשאר מבשלים בעצמם בבתים.

עם כל הבעיות, התהליך הצליח במתן חופש בחירה לחבר, וחסכון (בימי שישי, למשל, לפני ההפרטה היו מתוקצבות 700 מנות, ובפועל יצאו 1200 מנות).

הודגש שמהתחלה צריכים לקבוע סדורים הוגנים עם הענפים האחרים, וכן חשיבות הפיקוח.

בנושא האחרון צפויות לנו בעיות מסוימות, אבל סדורים טכניים נכונים והתרבות האנגלית - יעזרו לנו להתגבר עליהן.

רשם: דוד פרנקלין

סכום ישיבת המזכירות מס' 41

מיום 8.2.95

נוכחים: תמר, אורי, לן, שלמה, רחל ג., מכאל, רחל א., צביה, רענן, דייב, נעה.
נעדרו: ג'ייסון, שבי.

אישור סכום הישיבה הקודמת:

הדו"ח אושר.

בנושא תקציבי קיום הוחלט שהדיון על הסכום בן 91,000 ש"ח שנרשם כרזרבה לתקציב הכולל יתקיים בספטמבר 1995.

בנושא הפיצויים על הבגדים שנשרפו בהצתה סוכם לקבל הערכה נוספת לגבי מחיר הפריטים - האחריות לבצוע הערכה זאת הוטל על רחל ג.

שימוש בדירות שתתפניה עם אכלוס שכונת העשר:

(בהשתתפות: רפי פ. - מרכז וו. חברה, אורי ג. - מרכז שרותים, אשר א. - מרכז שיכון, ואלזה - אחראית להשכרת דירות).

הרקע לדיון: בשנה האחרונה התפנו דירות בכפר-הנשיא, ועתה עומדות להתפנות עוד עשר דירות. בשעתו קבלה האסיפה החלטה שדירות אשר לא תאוכלסנה ע"י חברים יושכרו. יחד עם זאת יש אופציות נוספות לשימוש בדירות מתפנות במטרה להגדיל את הכנסות הקהילה (האופציות כוללות השכרה, הרחבת המלונן, קליטת כתת נעל"ה, ועוד).

בדיון עלו הנקודות הבאות:

- יש לקיים דיון על מדיניות קליטה.

- כנ"ל לגבי קליטת בנים.

- לגבי השכרת דירות: מהם הקריטריונים שעל פיהם מקבלים תושבים?

- יש להקים וועדת קבלה לתושבים.

- תושבים שיש להם ילדים, והילדים אמורים להשתלב במוסדות החינוך שלנו, הבדיקה צריכה להיות גם לגבי הילדים.

- האם יש לייעד את הכספים הנכנסים מדירות אלה למטרות ספציפיות? למשל,

לתחזוקת דירות בכפר-הנשיא. [חשוב להזכיר שבתכנית משק 1995 נלקחה בחשבון

הכנסה צפויה של 100,000 ש"ח מהשכרת דירות במסגרת של תקציבי קיום].

- האם רצוי לרכז שכונה של דירות, או לנצל כל דירה פנויה במקום שבו היא

נמצאת. ובהקשר זה כיצד נענים לבקשות של חברים

בסכום: המזכירות קובעת שדירות פנויות בכפר-הנשיא צריכות להוות כלי להגדלת הכנסה של הקהילה.

יוקם צוות בין-תחומי שתפקידו יהיה להכין הצעה או הצעות חלופיות לניצול

הדירות על פי ההחלטה. ההצעות תבאנה לדיון ולהחלטה באסיפה.

המזכירה תביא לישיבה הבאה את ההצעה להרכב הצוות.

הבקשה לחופשה מיוחדת לרותי ג'קסון:

הושגה הסכמה עם רותי שהיא תחזיר ימי עבודה במסגרת ההסדרים החדשים המתוכננים לגבי ארגון העבודה, ולכן היא לא תחוייב כספית.

סדרי העבודה של המזכירות:

א. מועדי הישיבות של המזכירות: סוכם לקיים ישיבות גם בשעות הערב, על מנת

לאפשר למקסימום חברי המזכירות להשתתף בישיבות.

ב. 4 מחברי המזכירות: לן וו. ג'ייסון, שלמה ורחל ג. סיימו בימים אלה שנתיים
כחברי המזכירות. בקרוב תתקיימנה בחירות להחלפת חברים אלה. * כמו כן תתקיים
ישיבה מיוחדת לסיכום שנה מאז ההרכב החדש של המזכירות, ומאז יום הדיון
שקיימנו למזכירות בהרכבה החדש.

סכמה: תמר

*בחירת החברים החדשים למזכירות תתקיים יחד עם בחירת חברים חדשים למועצה
הכלכלית.

חגי אביב 1995

בתחילת חודש מרץ תתנוסס על דלת סידור עבודה הטבלה לרשימות חגי
אביב '95.

השנה נחגוג את	פסח א'	ב - 15.4.
	פסח ב'	ב - 21.4.
	יום העצמאות	ב - 4.5.
ואת	שבועות	ב - 4.6.

הרשימה תהיה תלויה על הדלת לשלוש שבועות.
כמו תמיד חברים מתבקשים להרשם בחג שנוח להם ואנחנו ננסה לשבץ לפי
הבקשות.

****חגים שמחים****

ארי שטיינר

PARENTS PAGE

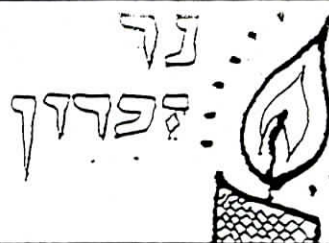
NEWS OF THE WEEK

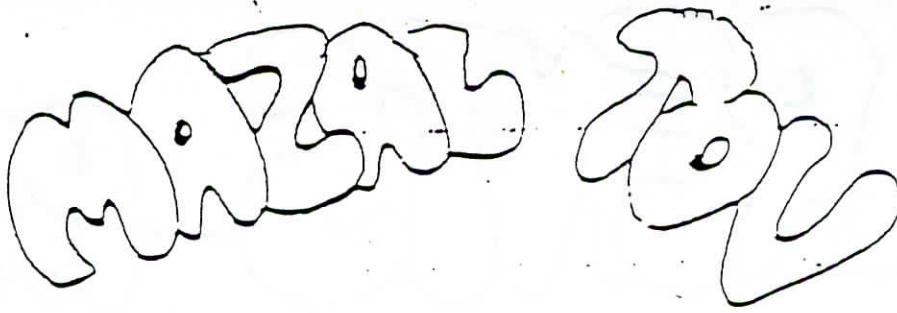
- * The whole week has been completely overshadowed by the dreadful news about the untimely death of Belinda's husband, Gil. Belinda was married some six months ago, and has been living in Kibbutz Ramat Yochanan since then. Her husband was a son of the kibbutz. A bus-load of chaverim went to the funeral, and people are going over there all week, to be with Belinda and Pearl. The family lost their son, Neil, in the Army some years ago. It just doesn't bear thinking about.
- * The outing to the Golan, planned for senior members during the week, was put off. Nobody had the head for it.
- * And yet, life has to go on, and we welcome back Reuven and Vita, who have been away on a tour of more and less exotic places. The Park will be glad to see Reuven's face again.
- * Sara Devolt is also back with us, after spending six weeks in Russia (Minsk) teaching Hebrew to potential immigrants.
- * Our Hall was hired this week by the inter-Kibbutz Chamber Orchestra, who were rehearsing for concerts in the area. Incidentally they also filled up our Bed-and-Breakfast. I hear that B & B is completely booked up for Pessach - has been for some time.
- * "In honour" of the Muslem Feast of Ramaddan a number of lambs disappeared from the sheep-pens. The police, I believe, are taking a philosophical view of the matter...
- * Our eight-year-olds had a "topsy-turvey day" at school this week. They started lessons at eight o'clock in the evening and came back at two in the morning. They visited the bakery in Kiryat Shmoneh, got a taste of the fresh rolls straight from the oven, did exercises in the lighted hall, and altogether had a marvellous time.
- * Joe Cina is back with us, after undergoing surgery, and he and Sarita would like to thank everybody for their support and interest during a difficult period.
- * Harry Barak is back in his work-shop (at "Jimbo's"), and you may start bringing repairs.
- * Betty Eder's cousins in Manchester were watching a programme on the subject of "50 years since the liberation of Auschwitz" on television, when all of a sudden they saw a photo of Betty and Yitzchak (in a group from Kfar Hanassi). Surprise, surprise.

Hoping for an uneventful week, and Shabbat Shalom, INGE

JAHRZEIT

25 Adar 1989 Mr. Alex Levine

< > < > < > < > < > < > < >

From the Super: We are asked not to bring 'empties' any more, except bottles of Kinley, Spright, Cola, etc. They have no need for them.